

stor Anbefaling for en Skoles Gerning gennem 100 Aar, at den ikke har vundet større Kærlighed i Folket, end den allerede har. Med Hensyn til det ærede Medlems sidste Bemærkninger angaaende Udtrykket „Ungdomsskolen“ skal jeg sige, at jeg har fulgt Lovforslagets Tekst: saa længe vi forhandler om dette Lovforslag, taler vi om Ungdomsskolen, naar vi kommer til Finansloven, kan vi holde os til Efterskolen.

Fraenkel: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (K. M. Klausen) har betegnet dette Lovforslag som et ganske lille Lovforslag. Det er en Betegnelse, som næsten er blevet gængs ved ethvert socialdemokratisk Lovforslag, og som ogsaa er naturlig, for saa vidt som disse Lovforslag, hvor stor deres Betydning end er, er sammenfattede i en eller to eller ganske faa Paragraffer, men saa til Gengæld ogsaa Paragraffer, som lader meget store Huller staa i Forstaaelsen af, hvad der egentlig menes. Nærværende Lovforslag kan heller ikke sige sig fri i saa Henseende, der er en underlig Uklarhed over det. For mig staa det tydeligt og klart, som om der er Tvang gennem det hele. Den ærede Ordfører hævder, at der er lutter Frihed i det, det skulde man ikke kunne være i Tvivl om, og det kan ikke nytte, at den ærede Ordfører vil sige, at jeg ikke kan læse; for det vil han ikke kunne hævde; jeg maa kunne faa et rimeligt Indtryk af, hvad jeg læser, lige saa godt som han. Det forekommer mig, at der er Tvang i Lovforslaget, og det er det, jeg er imod, navnlig fordi noget andet er i Vækst, som der ikke er Tvang i. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne hævdede, at der er ingen Tvang her. Det samme underlige, uklare, vaklende, snart her, snart i en modsat Retning, er der ogsaa over den ærede Ordførers Udtalelser. Det var jo en smuk Tale, hvormed den ærede Ordfører indledede, og han har ogsaa høstet megen Anerkendelse for den, og jeg mindes, at han i sin Tale bad indtrængende om, at man vilde se bort fra ethvert politisk Standpunkt med Hensyn til denne Sag. Men hvad gør den ærede Ordfører selv? Han hævder, at vi har ikke Lov til at tale i Frihedens Navn —

siger han spottende —, vi, som ikke kan gaa med til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger; vi taler, siger han, i Frihedens Navn, og man ved nok, hvad man forstaaer ved Friheden, naar der er en Højremand med paa den Side. Jeg spørger: Er det Politik, eller er det ikke Politik? Og jeg har ogsaa megen Lyst til at spørge, om dog ikke den ærede Ordfører staaer ret isoleret indenfor Socialdemokraterne i sin stærke Trang til Udvikling af Ungdommen. For eet er jo, hvad man saadan kan staa og sige paa Talerstole, naar det Spørgsmaal netop er under Debat, men noget helt andet er det med den Ungdom, man ser gro op, den Ungdom, der bliver ført frem paa Vælgermøderne mange Gange i den ganske bestemte Hensigt at intimidere Talerne. Jeg kan tale lidt med derom fra min egen Kreds. Det giver mig ikke noget meget levende Indtryk af den Interesse for Ungdommens Opdragelse og aandelige Udvikling, som skulde herske i Socialdemokratiet, naar jeg tænker tilbage paa visse Møder, som er blevet majoriseret af socialdemokratisk Ungdom.

Men foruden at jeg finder, at der er direkte Tvang i flere af Bestemmelserne i dette Lovforslag, er der jo her Spørgsmaal om at indføre Tvang overfor noget, der hidtil har været under frivillig Udvikling. Og det er det, jeg synes er saa ganske forkert. Thi denne Udvikling har jo ikke, saaledes som den ærede Ordfører hævdede, været præget af Tilbagegang, men saaledes som det blev hævdet af den højtærede Minister og underlagt med Tal af den højtærede Minister, har der været en Stigning i Antallet af disse Ungdomsskoler. I 1914—15 begynder man med 31 Skoler, i 1915—16 kommer der 41 nye til, i 1916—17 kommer der 31 til, og i 1917—18 kommer der 42 til. Imidlertid er, tror jeg, 2 × 8 af de oprindeligt oprettede Skoler ophørt. Lad være, at det ikke er en Udvikling med Kæmpekridt, det er dog en Udvikling i Vækst, det er dog ikke Tilbagegang. Men jeg maa ogsaa bemærke, at eet er de Taler, der holdes, og eet er ogsaa den lette Bevilling af Pengene, en Bevilling, som jo nyder sin Anerkendelse i de paagældende Kredse, men et helt andet er: Hvad gø-